

загуби срещу държавата“. Праща се за сведение и т. н. Следват отдълни писма за отдълни случаи.

Следва едно писмо № 146 отъ 21 януарий 1919 г. отъ сщия характеръ, подписано отъ министъръ Даневъ.

Опредѣление № 1.785. „Да се освободятъ отъ запоръ имотитѣ, хранитѣ и паритѣ на лицата изброени тукъ, които действително не сж поменати нито въ присждата, нито въ обгинителния актъ“. Това е постановление на сжда. Следъ туй иде решение № 494 отъ Главния военно-касационенъ сждъ, съ председателъ полковникъ Банановъ, членове Саповъ и Велчевъ. То има следния диспозитивъ: „Присждата на Софийския военно-полеви сждъ подъ № 1.085 отъ 21 октомврий 1916 г. да се отмѣни изцѣло по отношение на всички осждени касатори, като углавното преследване противъ сщитѣ се прекрати по липса на извършено отъ тѣхъ престѣпление, забранено отъ законитѣ на царството, подъ страхъ на наказание“. Азъ не правя за сега никакъвъ коментаръ. Азъ ви съобщавамъ фактитѣ. Въ тази преписка се намира списъкътъ на лицата, отъ които сж събрани суми по аферата Деклозиеръ и внесени на приходъ въ държавното съкровище, изчислени отъ държавния юриконсултъ на 4.332.013 13 л. И тази преписка съ този списъкъ се приключва.

Виждате, г. г. народни представители, първия етапъ на това фамозно и толкова нещастно дѣло. Азъ трѣбва да изтъкна, че Софийскитъ военно-полеви сждъ осжда известни лица, други оправдава; осжда по-малката, оправдава по голѣмата частъ, обаче въ своя диспозитивъ налага конфискация съгласно чл. 37 отъ наказателния законъ на всички пари и храни, които сж били придобити отъ организацията Деклозиеръ. Съ това свое постановление той сжществено надминава предѣлитѣ, които има углавната частъ на издадената отъ него присжда. Той не конфискува срѣдствата и паритѣ, които сж били намѣрени въ ржце или въ разпореждане на осжденитѣ като орждия на престѣплението, но налага конфискация, конфискува въ полза на държавното съкровище всички пари, които сж били внесени въ България, и всички храни, които сж били закупени въ България съ срѣдствата на тази организация Деклозиеръ.

На второ мѣсто виждате, че Финансовото министерство, съ едно може-би понятно чувство, което е чувство на всичкитѣ съкровища, на всичкитѣ трезорерии, вижда предъ себе си на купъ вързани 15 милиона лева и трѣгва да ги търси, да ги събира. Издаватъ се изпълнителни листове следъ дълги перипетии и разправи сж военнополовия сждъ, и следъ като се отдѣлятъ настрана отъ тогавашния министъръ на финанситѣ онѣзи изпълнителни листове,